

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko dežele na vse leto 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na eden mesec 3 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom na vse leto 24 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na eden mesec 3 K. Kdor hodi sam ponj, plača na vse leto 23 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na eden mesec 1 K 30 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne omira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petič-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovorno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Še enkrat shod na Strmecu.

(Dopis s Koroškega.)

Ker je „Slovenec“ tako širokoustno govoril o vsekoroškem slovenskem mladeniškem shodu na Strmecu, ne bo odveč, če se stvar pojasni v smislu resnice.

Zgodaj že se je pričelo agitirati za to klerikalno komedijo, ki bi naj vsaj količkaj bila slična oni zdaj že dovolj razpiti klerikalni manifestaciji na Brezjah. To pot se je pisalo, da se vrši na Strmecu „shod vseh slov. koroških nepolitičnih društev“, potem pa zopet, da se vrši tam „mladeniški shod“, tako da živa duša ni vedela, kak kruh se peče iz te moke. Seve, klerikalna klika je mislila: enemu bo mladeniški shod všeč, enemu shod nepolitičnih društev. Tako bo prišlo dovolj udeležencev, in lahko zatrobimo v svet: „Taka moč nam je na razpolago!“ Toda akoravno je neki „pododbor kršč. soc. zveze v Ljubljani“ poslal vsakemu, katerega je količkaj poznal po imenu, kar po deset vabil in lepakov, akoravno so vsi klerikalni duhovniki in njih zapeljani podrepaniki že ves mesec pri vsaki priložnosti agitirali, akoravno se je marsikateri udeležil shoda ali iz radovednosti, ali ker je mislil, da se bo vršil shod nepolitičnih društev, vendar je bila udeležba taka, da so prireditelji kar majali z glavami in se obupno ozirali z Visokega Strmca po krasni okolici, kje bi zagledali kako neumno ovčico, ki bi hotela iskati hrane v klerikalnem hlevu.

Shod se je pričel s pridigo nekega kranjskega duhovnika, ki je svoje zgodovinske znanosti razkladal s tako grozovitim glasom, da so živali, ki so se v bližini pasle, kar strahu strmele. „Z veseljem in radostjo so sprejeli vaši pradedje sveto kršč. vero, kateri na čast so postavili na Gosposvetskem polju spomenik z napisom: „Sveti šveri“. Tako nekako je ta luč učenosti klobasarila. Opomnimo naj le še, da so morali duhovniki priganjati ljudi, naj gredo poslušat „krasen govor“ pred prižnico, pod katero je neki „Zarjan“ v vsej svoji svečanosti v travi stoloval.

Ko je imel slavnoznani monsignor Podgore pričeti govoriti, tisti gospod, katerega ljubezen do Slovencev poznajo posebno slov. dijaki v Marijanišču, bilo je pred njim vse pusto, tako, da so mu prihajale gotovo Prešernove besede na misel: „Srce je prazno, srečno ni; nazaj si up in strah želi“. (Prireditelji so se namreč že prej bali, da pogorijo). Šele, ko je par pevcev pred njim zapelo pesem, je bilo toliko poslušalcev, da se mu je zdelo vredno pričeti z govorom, katerega pa kmetje brez dvomno niso razumeli, ker je razpravljal večinoma o stvarih, ki so navadnemu kmetu popolnoma neznane. Dovzetnosti ni bilo, in sadu torej ni pričakovati.

Kot drugi govornik je nastopil g. Trunk in v svojem utrudljivem, nad vse smešnem govoru priporočal tri sestre: delavnost, varčnost, treznost. Vsebinski bi torej gotovo ne bila graje vredna izvezmši mogoče to, da je govornik (seve katoliški duhovnik) silno svaril pred bogastvom: poznal je tri brate, ki so mnogo denarja podedovali. Posledica: prvi se ustrelil, drugi se obesil, tretji postane pijanec. A jezik, katerega je ta g. govoril, je bil smešen, za vsakega, ki javno nastopi, ne le za duhovnika, nedostojen. Proti takemu početju moramo odločno nastopati, ako hočemo od ljudstva zahtevati, da se priuči pismenemu jeziku, ali vsaj opušča tuje besede.

Kako se mora ljudstvu k sreči govoriti, kaj je aurea mediocritas, to je duhovnim gospodom pokazal priprost govornik, dež. poslanec Grafenauer. Vsebinski in oblika njegovega govora sta bili izvrstni in poljudni. Tako je prav; za narodnost, ki je v nevarnosti, moramo ljudi navduševati, in ne za vero, katere itak ne zgubimo. Ko so nastopili še nekateri kmetski fantje, samo da bi se shod mogel primerjati onemu na Brezjah, končal se je shod s petimi litanijami.

Klerikalci so napravili ta shod, ker so morali dati duška navdušenju, katero so prinesli domov z Brezij. Začeli so z zvižajo ter agitovali za „shod vseh slov. koroških nepol. društev“.

Tako so mislili pridobiti tiste, ki bi bili premalo poučeni; a varali so se. Tajnik omenjenega pododpora je tožil na shodu, da so se njegovemu pozivu odzvala društva v jako malem številu (izmed 45 društev menda samo 4). Brezdvomno, ker se niso hotela ujeti na klerikalne limanice. Mi bi svetovali vsem društvom, katera so dobila vprašalne pole, naj pošljejo iste neizpolnjene s primernim odgovorom nazaj, ker bi z vstopom v krščansko socialno zvezo v Ljubljani prinesla v društvo politiko, katera bi uničila delovanje nepolitičnega društva. Dobro je, da si nepolitična društva v medsebojno pedpore podajo roko, toda to morajo in morejo storiti vsa slov. kor. nepol. društva samostojno; s tem pa, da se pridružijo kršč. soc. zvezi v Ljubljani, prinesejo v društvo politiko in prepri, začetek razdružitve društev in uničenje organizacije med kor. Slovenci. Tak sad bi torej obrodilo drevesce, ki se je iz rodovitne zemlje preneslo na skalovje. Upajmo, da mlad, a močan vihar odnese drevesce in tiste, kateri so ga prinesli. Gorotanci, po vaših žilah se pretaka slovanska kri, ne voda!

Vojna na Daljnem Vztoku.

Poročilo generala Saharova.

General Saharov poroča generalnemu štabu z dne 3. t. m.: V soboto 1. t. m. je ob zori eden sovražni eskadron dvakrat poskusil navaliti na predstraže našega gardnega kozaskega polka pri Huanhnaudrianu in Findiapu. Oba poskusa sta bila brezuspešna in naši voji, ki so medtem dobili dve stotniji na pomoč, so sovražnika razgnali. Opoldne so japonske predstraže, obstoječe iz enega bataljona in dveh ali treh eskadronov, ponovile ofenzivo in napadle gori imenovani kozaske polk. Boj je trajal do večera. General Miščenko je poslal našemu voju na pomoč eno stotnijo. Proti večeru je bil sovražnik na celi črti odbit in se je na celi fronti umikal proti Sialjuhoci, kamor so ga zasledovali naši kozaki. V zav-

zetih pozicijah so naši našli več mrtvih konj, mnogo patron in več drugih stvari. Na naši strani sta bila ranjena dva častnika in dva prostaka.

Istega dne je napadel japonski voj, obstoječ iz poldruga bataljona in enega eskadrona, naše pozicije med reko Hun in železniško progo. Proti večeru so naši voji, kojim je prihitela ena kompanija na pomoč, sovražni napad odbili. Na naši strani je bil ubit en kozak, eden pa ranjen.

Naše patrulje so 1. t. m. v okolici Čjantana na desnem bregu reke Hun razgnale dve japonski patrulji in ujele tri japonske dragonce. Istega dne so naše predstraže dognale, da je gorski prelaz Davanhau zasedla hunguška četa 200 mož, kateri so poveljevali japonski oficirji. Na ti ekspediciji je bil ubit eden kozak.

Japonsko poročilo.

Japonski generalni štab mandžurske armade brzojavlja v Tokio: Oddelek naših predstraž, obstoječ iz ene kompanije pehote in enega švadrona konjenice, je 2. t. m. navalil na 60 kozakov, ki so zasedli Pahsingtung, 13 milj severno od Liaojanga in 9 milj zapadno od ceste, ki pelje v Mukden, ter jih razpršil. Naši voji so nadaljevali razgnoščiranje v okolici Pahsingtuna, nakar jih je napadlo 230 ruskih konjenikov. Po kratkem boju so se naši oddelki umaknili, ne da bi imeli kakih izgub. Rusi so pa izgubili okoli 30 mož. Na fronti naše armade ni nobenih sprememb.

Z mandžurskega bojišča.

Posebni korespondent ruskega brzojavnega agentstva poroča iz Harbina, da skuša general Kuroki po došlih informacijah obiti rusko levo krilo in da je japonska armada jela prodirati proti ruskemu centru. Japonci so v zadnjem času izkrcali več polkov v Inkovu. Japonske transportne ladje dovažajo živila na reko Jalu, odkoder se provijant v džunkah spravi v Šaheci, kjer ga sprejmo kitajski kuliji in ga vozijo v Fengvandeng. Japonci grade konjski tramvaj iz Fengvandenga v Šaheci.

Čuje se, da so japonski pionirji zgradili več mostov preko reke Liao. Pri Siaopejhu so popravili cesto, ki pelje ob reki proti severu. V okolici Sinmintina se je pojavilo več hunguških čet, iz česar se sklepa, da so Japonci že pričeli s splošnim prodiranjem proti severu. Promet med Mukdenom in Sinmintinom ni več brez nevarnosti.

Tudi iz Petrograda se poroča, da so Japonci jeli na celi črti prodirati proti ruskim pozicijam in da je že v nekaj dnevih treba pričakovati velike morda odločilne bitke.

Izpred Port Arturja.

General Steselj je poslal, kakor se poroča iz Petrograda, carju Nikolaju brzojavko, da je portarturska posadka z obžudovanjem vredno hrabrostjo odbila štiri dni trajajoči naval in zadala Japoncem ogromne izgube. Sovražnik je od 19. pa do 30. septembra do 5. ure zjutraj neprestano bombardiral mesto in naskakoval trdnjavo s severa in zapada. Vsi naskoki so bili odbiti. V japonskih rokah ste ostali samo dve reduti, kateri so pa naše bombe popolnoma uničile. Zadnji naval na Visoko goro je bil odbit 23. septembra ob petih zjutraj. Sovražnik se je že polastil reflektorjev ter postiral svoje brzostrelne topove, da bi jel streljati na naše voje.

»Daily Chronicle« javlja iz Čifua: Rusi so izgubili v boju za Visoko goro 2000 mož, ki so bili ranjeni ali ubiti. Japonci so poskušali proti foru lčan postirati težke topove, a so jim to preprečili Rusi, ki so odkrili ljut ogenj proti japonskim pozicijam.

Japonsko torpedno flotiljo je v Rumenem morju presenetil strahovit vihar in jo močno poškodoval, da je morala iskati varno zavetje na obrežju.

Rusi v severni Koreji.

»Daily Telegraph« se poroča iz Seula: Po poročilih iz Gensana je despet 9 kilometrov od Hamhenga 600 Rusov. V Pukčengu pričakujejo

LISTEK.

Oblači se ...

Napisal Ivan Č. Levov.

Oblači se. Hitro in nenadno se kupijo oblaki, majhne, črne in sive pege na nebu se zblizujejo — združujejo. Mahoma boče vse sivo, in človek že čuti fini, ostri dež, ki pada počasi in bije hudomušno po tleh, v obraz, kot ostre igle ...

Veter piha in njegovi vrtinci suheje napol uvelo listje s prahom vred, ki se je nakupičil na cesti, vzdigujejo ga v čudnih kolobarjih in oblakih, ki duše in moré ...

Kako velik in čuden oblak prahu se je vzdignil tamle! Toda, saj to ni navaden oblak, v njegovi sredini drdra in ropota — voz se pomiče po cesti. In včasih vzdigne veter kak list ter ga pritiska ob hladne, vlažne šipe ...

Človek, ki sedi v vozu, je očitno nezadovoljen z lahkim šumom, ki ga dela narava. Zakaj se ni utrgal oblak, zakaj ne žvigajo bliski, ne

buči grom, ne trga vihar streh s hiš, ne ruje dreves?

Kaj se zmeni narava zanj! Ali misli res, da se bo udri svod neba, prešel svet, če je ena nezvesta žena na svetu več? ... Pritiskal jo je k sebi, in oči in ustnice so jima bile vlažne. Ona pa je pustila in ni branila svetišča zakona, ni klicala na pomoč moža, soproga ...

Bilo mu je kot v čudnem spanju. Kaj ne sliši zopet škripanja vrat, in čudno — nerodno ropotanje kljuko?

In tu — stojita onadva, stoji ona, njegova žena, ona, čista in nežna in bela, v objemu drugega — ha, ha!

In on ju vidi natančno — vidi, kako on privzdigne njeno ljubko, krasno glavico, ji pogleda v oči, v te lepe zveste — v te hinavske oči — in jo poljubi na rdeče ustnice, ki so vlažne in trepečeje od pričakovanja ... od strasti ...

Za njima pa je lepa kostanjeva omara za knjige, in on jo vidi natančno. Prav na desni se sveti izrezljani, umetni rob, potem pride Tolstega »Vstajenje« ... in zdaj zakrije on celo vrsto knjig. Stojita si-

cer tik drug ob drugem, ali vendar gleda skozi špranjo izza šipe ven Zolajev »Germinal« in prav pod njeno belo, okroglo bradico se lesketa napis: »Nana« ...

Laž! Laž!

Saj ne vidi tega; on se vozi z vozom na postajo, in žena, čista in bela kot nekaj, ga doma težko pričakuje, akopram je komaj odšel.

»Z Bogom ... dragi!« In pogleda ga je milo in mu dala roko, mehko, nežno, belo ... Njemu pa se je zdelo, da je vlažna od poljubov onega.

»Pridi kmalu ... saj veš kako težko te bom čakala.«

Stisnil ji je roko, da je začrnela — a ona ni niti črnila — visoke obrvi pod belim čelom so si ji malce skrčile in usta so se ji za spoznanje zategnila ... Oni pa ji boče poljuboval črni madež na razboleni roki, poljuboval ji boče od bolečin skrčene obrvi, pil kaplje bolesti, ki padajo iz njenih nebeških oči ...

Zakaj ji ni kriknil v obraz: »Prešestnica! Ti, ki komaj čakaš, da grem! Zavržena ...«

A ona je stala tu, tako čista in nedotaknjena, le njene grudi so nalahko kipele in se vzdigovale — a vzdigovala jih je misel na drugega ...

Bedastoča!

Ona je čista in bela, nedotaknjena, njene ustnice koprne po njem, in njeno telo drhti in čaka le njega ...

... Kaj se voz ne pelje več? Zakaj stojimo? Kje smo?

Zunaj je vse nejasno, vse megleno. Drevesa ob cesti se vidijo tam nekje daleč ... nejasna so in medla, listi prehajajo drug v drugega. Megla ovija vsa drevesa v tanek pajčolan, ne vidi se več posamezna, ampak cela gruča, cel kompleks ... In onstran ceste se kaže polje samo kot nejasna, rumenkasta proga ... vse je sivo, vse temno ...

Megla ...

»Gospod ... na kolodvoru smo!« Izstopi in čez malo časa hodi zunaj gor in dol.

Drobni, nanovo nasuti pesek škriplje pod njegovimi nogami, semtertja se utrta list divje trte, rumen in uvel, ter mu pade počasi pod noge.

Počasi pade na tla, kakor bi vedel, da ga čaka tukaj poguba, pridejo ljudje, pohodijo ga in prosi je za vedno. Na trti pa je bilo prijetno; prišumel je veter ter pripovedoval ljubke pripovedke, pravil kaj je videl drugje, ter potem odhitel naprej. Sedaj pa je vse proč, za vedno.

Tam pa hodi ona ... njeno krilo šumi, in njena roka poživja v roki drugega. Njegova roka se nalahko dotika njenih mehkih, bujnih prsi ter trepeče od strasti, hrepenenja. In veter zapiha od zgoraj dol, megla na polju zavalovi, in hladne ostre kapljice zarežejo v obraz, da bi človek kar zastokal ...

Jeli to ona? Ne, tuja gospa je ki hodi s svojim možem, morda s svojim ljubimcem — kdo ve to?

A nekaj je tudi ona prišla ž njim na kolodvor, in hodila sta gor in dol, pesek je škripal pod nogami, in njune srečne oči so se gledale in poljubovale ...

Zdaj pa jo poljubljuje drugi in pod njeno ljubko, belo bradico se blešči napis: »Nana«.

Že stoji na stopnicah, sprevodnik mu odpre voz, tu se obrne on

2000 Rusov z artiljerijo in šestimi topovi. Ruska operacijska baza je Jengčeng, kjer se nahaja 3000 Rusov. Ruski voji, ki se nahajajo severno od Hamhenga, razvijajo jako živahno delovanje.

Z ozirom na to je japonska vojna uprava baje sklenila, da pošlje v Seul nov voj 12.000 mož in da znatno pomnoži tudi posadko v Gensanu.

General Gripenberg.

General Gripenberg, novoimenovani poveljnik 2. mandžurske armade, je v torek dospel v Petrograd, da dobi tam potrebna navodila, nakar brez odlaganja odpotuje na bojišče.

Kitajci na begu.

Korespondent »Birževih Vjedomosti« v Mukdenu poroča, da Japonci na vse načine terorizirajo kitajsko prebivalstvo v Madžuriji, vsled česar se Kitajci trumoma izseljujejo. V zadnjih treh tednih je dospelo v Mukden 10.000 ubežnih Kitajcev.

Deželni zbori.

Gradeo, 5. oktobra. Med drugimi poročili je predložil deželni odbor tudi svoje poročilo, s katerim odklanja predlog poslanca Žičkarja glede ustanovitve meščanske šole s slovenskim učnim jezikom v Sevnici. — Posl. Roškar je utemeljeval svoj predlog za podporo vsled vremen- skih nezdor prizadetih prebivalcem v mariborskem okraju. Okrajno glavarstvo je cenilo škodo na 300.000 K. Poudarjal je, da gre naravnost za obstoj mnogih posestnikov, ako ne pride hitra deželna in državna podpora. Zato je predlagal, naj dežela dovoli primerno podporo, namestnik pa naj izposluje izdatno državno podporo. Predlog se je izročil finančnemu odseku. — Poročila deželnega odbora so se izročila pristojnim odsekom. — Posl. dr. Dečko je interpeliral namestnika, zakaj je šola v Kozjem (?) zaprta za en teden po posredovanju posl. Stiegerja baje zaradi trgatve hmelja. V interpelaciji se protestuje, da Stieger in njegovi hmeljarski tovariši izkoriščajo na ta način šolske otroke. — Posl. baron Rokitsansky je interpeliral zaradi postopanja finančnih organov proti kuhanju žganja na kmetih. — Posl. dr. Schacherl in Resel sta predlagala, naj se zakon glede zavarovanja za slučaj bolezni raztegne tudi na kmetijske posle in prometne uradnike. — Posl. Vošnjak je predlagal ustanovitev hiralnice v Šoštanju. — Posl. baron Rokitsansky je predlagal revizijo zakona o osebnih dohodarini. — Posl. Stieger (novinec) je predlagal, naj dežela podpira okrajne ceste, ki se bodo v prihodnjih desetih letih zgradile v slovenjebistriškem okraju. — Posl. Einspinner je interpeliral namestnika zaradi zakona za varstvo živil ter poudarjal, da se v tem oziru prestrogo postopa

nazaj in seže z roko v zrak. Ni je ...

Vedno je bila tu in ko je stopil v voz, mu je podala roko, in njene oči so seveselo zasvetile. In včasih — v prvem letu — je stopila na stopnice, oklenila se ga okrog vratu in ga poljubila — potem pa zbežala. A danes — je ni ...

Vlak zažvižga in se jame premikati. Kažesa tolčejo in sujejo in zdi se mu, da pojejo: »Hudo, hudo.« Nespamet!

Kdo je že slišal, da bi kdo ljubil svojo ženo! Da bi jo ljubil — tri leta po poroki! Tedaj si mora on že zdavnaj izbrati drugo, in tudi ona ... Prav mu je, čisto prav ... z ideali, prijatelji, ne prideš nikamor!

Tam daleč se vzdiguje kupola komaj se vidi izza megle, in parkrat jo ta zopet zagrne. A slednjič — dvigne se zopet in vlak divja mimo. Mala vas leži okrog cerkvice, in kupola je modra, jasnomodra ...

On stoji pri oknu in strmi nazaj, daleč nazaj. Gleda to kupolo, počasi jo zagrinja megla ... ne zagrne je. Igra se in zagrinja ... in časih se blešči samo še zlati križ, potem pa se pomoli iz megle modra kupola ... Vlak hiti dalje ...

proti domačim obrtnikom, da imajo okrajna glavarstva svoje vohune, ki hodijo po sejnih in veselich vohat, a pouči se obrtnikov ne, kaj jim je storiti, da ne pridejo v konflikt z zakonom. — Posl. dr. Kokosehnegg je predložil prošnjo trga Ljutomeru za ustanovitev deželne hiralnice.

Celovec, 5. oktobra. Posl. Weiss je predlagal, naj se določijo deželne ustanove za nadarjene kmetevalce, da obiskujejo živinozdravniški tečaj, da zamorejo pozneje doma v nujnih slučajih pod živinozdravniškim vodstvom opravljati gotove živinozdravniške posle. — Posl. dr. Pupoval je predlagal ureditev zobotehničnega vprašanja. — Deželni odborik pl. Hillinger je poročal, da je za izredne gradbe ob deželnih cestah za leto 1905 potrebno 61.880 K. — Posl. dr. Waldner je poročal o prošnji celovške sekcije nemškega in avstr. plan. društva, naj bi se pritrldilo spremembi § 13. društvenih pravil tako, da v slučaju prenehanja sekcije ne preide društveno premoženje in nepremično premoženje na deželo Koroško, temuč osrednjemu odboru. Taki spremembi pa deželni zbor ni pritrldil, ker bi izgubil pravni temelj za svoje poročstvo, ki ga je prevzela dežela tedaj, ko si je sekcija izposodila 50.000 K za napravo ceste na Veliki Zvonar. — Posl. Weiss je utemeljeval svoj predlog, naj deželni odbor proučava, ali bi ne kazalo uvesti premoženjskega kot dopolnilnega davka, češ, denar se naj vzame tam, kjer je, a tisti, ki žive iz rok v usta, naj se ne pritegnejo k indirektnemu obdačenju. — Proti takemu davku so govorili poslanci Dobernig, dr. Waldner, dr. Lemisch in dr. Steinwender (so gotovo vsi premožni). Weissov predlog je bil odklonjen.

Dunaj, 5. oktobra. Nižjeavstrijski deželni zbor je razpravljal o predlogih šolskega odseka, naj se v ljudskih šolah po deželi uvede pol-dnevni šolski pouk. Razvila se je burna debata, v kateri je socialdemokratski posl. Seitz pobijal klerikalni predlog, toda klerikalna večina je predlog sprejela.

Brno, 5. oktobra. Današnja seja moravskega deželnega zbora je bila popolnoma mirna.

Novi tržaški namestnik princ Hohenlohe.

Črnovec, 5. oktobra. Načelnik svobodomiselnih zvez v bukovinskem deželnem zboru, Nikolaj Vasilko, se je prišel danes z vsemi člani zveze posloviti k dosedanjemu deželnemu predsedniku princu Hohenlohe. V svojem odgovoru je rekel princ, da so mu znane težkoče, ki jih bo napredna zveza še morala premagati, in zaupa popolno, da bo napredna ideja koristila razvoju dežele.

In on strmi z rdečimi, razbolelimi očmi v meglo. A ta se ne razgrne več, kupola se ne prikaže — vse zastoj, zastoj ...

Kolesa pa tolčejo in sujejo: »Hudo, hudo« ...

Telo mu drhti in poloti se ga hrepenenje po nečem mehke, gladkem ... Njegov vroč diš zarosil šipe, vodene kapljice se zgostijo, in se v curku pocedijo po šipi. Skezi zasopljeno okno mu oči bulijo venkaj, na razbeljenem čelu se sprijemljejo lasje, sopara ga žge in mori ... Žge ga prav v prsih in duši v vratu ... vse mu je suho. Iztegnil je roke in za klical:

»Kje si, kje si?« potem pa je zaplakal kot otrok.

Zunaj pa se je pričela megla vzdigovati. Celi oblaki so se vzdignili, potegnili so še druge za seboj in prevlekli nebo. Le tam na zahodu se je videl še košček neba in solnce je pošiljal skozi to okno cel šop svojih svetlih žarkov ... A glej, kakor zavistni ljudje, tako so hiteli tudi tja oblaki ter zaprli solncu pot na zemljo.

Vse nebo je bilo zastrto, in po zemlji je bilo tema, kakor v človeški duši ...

Položaj na Češkem.

Praga, 5. oktobra. Povodom jutranje otvoritve deželnega zbora so bili danes zastopniki vseh čeških strank pri vrhovnem dež. maršalu knezu Lobkovicu, da se razgovore o položaju, ki je nastal v deželi vsled nemške obstrukcije. Knez Lobkovic se je izrazil zelo pesimistično ter je poslance prosil, naj molče o razgovoru. V čeških poslanskih krogih se prepričani, da bode le dve seji dež. zbora, ker se bo pri prvih viharjih, ki so neizogibni, deželni zbor takoj zaključil. Da bi se nemška obstrukcija v deželnem zboru in češka v državnem zboru normalnim putem odpravila, na to danes nihče več ne misli. Češki agrarci bodo takoj v prvi seji nujno predlagali, naj se dovolijo izdatne podpore vsled elementarnih nezdor prizadetim prebivalcem. Predlog seveda ne pride v razpravo, ker bodo Nemci koj v začetku seje začeli z obstrukcijo. Tudi nemški agrarci so se zadnji trenotek izrekli za obstrukcijo. V svoji tozadevni izjavi sicer pravijo nemški agrarni poslanci, da vlada med kmetiskim prebivalstvom beda, da želijo, da bi se obstrukcija umaknila v prilog nasvetom za podpore, toda z ozirom na narodni in politični položaj Nemcev na Češkem kaj takega ne morejo zahtevati, odklanjajo pa tudi vsako odgovornost za posledice.

Praga, 5. oktobra. Danes je bilo tukaj šest socialno-demokratskih shodov, na katerih se je nastopalo proti nadaljevanju nemške obstrukcije v deželnem zboru.

Italijanska pravna fakulteta v Inomostu.

Rim, 5. oktobra. V »Tribuni« je priobčil član gosposke zbornice dvorni svetnik dr. Mussafia članek o začasnih rešitvi italijanskega vsenčilišnega vprašanja, kjer pravi: »Ako bi jaz bil še dijak, rekel bi sebi in svojim tovarišem, naj se zadovoljimo z začasnimi rešitvijo vsenčilišnega vprašanja ter naj se vpišemo na novo fakulteto v Inomostu. Stvar naših občin, naših poslancev in deželnih zborov ter drugih korporacij bi bila, da nadaljujejo agitacijo za italijansko vsenčilišče v Trstu. Profesorji na nemškem vsenčilišču v Inomostu naj bi svetovali svojim dijakom, da sprejmejo svoje italijanske tovariše brez sovraštva, nemški dijaki pa naj bi pomislili, da italijanska fakulteta ni v Inomostu po volji Italijanov, temuč vsled odredbe vlade.

Trgovinska pogodba z Rumunijo.

Bukarešt, 5. oktobra. Priprave zaradi trgovinske pogodbe med Rumunijo in Avstro-Ogrsko so zelo težavne. Rumunska vlada hoče vsled sklepa v parlamentu že s 1. decembrom t. l. nastopiti z zvišano carino po novem splošnem carinskem tarifu. Ker pa Avstro-Ogrski najbrže ne bo pred novembrom mogoče začeti s pogajanj, je grof Goluchowski predlagal, naj bi se za eno leto uvedel provizorij, ki bi zadovoljil obe državi. Rumunska vlada pa tega predloga dosedaj še ni sprejela.

Prepir zaradi prestolonasledništva v kneževini Lippe.

Berolin, 5. oktobra. Cesar Viljem je brzojavil grofu Lippe-Biersterfeld: »Izražam Vam svoje sočutje zaradi smrti Vašega gospoda očeta. Ker pravni položaj ni na noben način pojasnen, ne morem priznati Vaše vlade ter vsled tega tudi ne pustim vojaštva zapriseči.« — Deželna vlada pa vključ temu vztraja pri načelu, da ima država popolno suvereniteto ter je sklicala deželni zbor, da mu predloži vladarstvo grofa Leopolda v odobritev. Konflikt med novo vlado v kneževini Lippe in cesarjem Viljemom je tem večji, ker nastopa cesar zaradi svojih rodbinskih zvez.

Kmetijska šola na Grmu.

I. Komur je ležeče na napredku našega kmetijstva, mu mora biti ležeče tudi na splošnem razvoju kmetijske šole na Grmu, saj je

to edini zavod, ki ga imamo v deželi, da nam strokovno vzgojuje našo kmetijsko mladino.

Šola na Grmu nam je v teku svojega obstanka vzgojila že lepo številno gospodarjev, ki delujejo prav uspešno na svojem domu. Ali ne da se tajiti, da bi bili njeni uspehi lahko lepši, ko bi se naši gospodarji malo bolj zanimali za strokovno izobrazbo svojih otrok, in ko bi se tudi šola posvojila osnovi in uredbi malo bolj ozirala na razmere in potrebe našega kmetovalca.

Šola je ustanovljena za sinove kranjskih posestnikov, ali danes jo najbolj obiskujejo Štajerci in Primorci. S takim obiskom pridobiva šola sicer na svojem ugledu, to je res, toda kako pride kranjska dežela do tega, da vzdržuje zavod za učence sosednih kronovin? Zavod je ustanovljen za sinove kranjskih posestnikov, in zato ga imajo le-ti najbolj obiskovati! Po našem mnenju bi se dalo to doseči s tako osnovo zavoda, ki bi se malo bolj ozirala na potrebe naših gospodarjev, kakor se ozira sedanja njegova osnova.

Po sedanjih osnovi zavoda se mora vsak učenec brez izjeme učiti vinarstva, naj pride z Gorenjskega, iz notranjskih Rovt ali pa iz vinorodnih krajev Dolenjske. To ni v interesu šolskega obiska! To bi se pa dalo prav lahko izpremeniti, ker šola ni več vinarstva in sadjarskega, kakor je bila o svojem času na Slapu, ampak je splošna kmetijska. Taka preosnova je pa tudi iz tega vzroka mogoča, ker je šola po svojem objektu veliko bolj pripravana za pouk v živinoreji, mlekarstvu in pridelovanju krme, kakor za pouk v vinarstvu.

Zakaj bi se tedaj Gorenjci, Notranjci in tisti Dolenjci, ki se dosedaj niso, in ki se tudi ne bodo pedali s trtami, silili s poukom v vinarstvu? Ali bi ne bilo bolje, da bi se učenci iz takih krajev v tistih urah, ki odpadejo na vinarstvo, poučevali raje v živinoreji in mlekarstvu? Če se da po drugih zavodih kaj takega izvesti, bi se dalo tudi na grmški šoli, toliko lažje, ker stoji šoli v to svrhu prav ugodni učni pripomočki na razpolago.

Učenci iz nevinorodnih krajev naj sedaj odproste pouka v vinarstvu, in naj se zato poučujejo bolj intenzivno v živinoreji, in mlekarstvu, katere stroka postaja za celo deželo čimdalje večjega pomena. S tako uredbo pouka bo šola veliko bolj ustrezala potrebam naših gospodarjev kakor sedaj, ko se mora vsak učiti vinarstva, četudi s to stroko ne bo imel nikdar opraviti.

Dokler imamo en sam kmetijski zavod v deželi s tako sestavljenim objektom, kakor ga ima šola na Grmu — in pri tem utegne najbrže še dolgo ostati — toliko časa se je treba na zavodu ozirati tudi na potrebe tistih učencev, ki prihajajo iz nevinorodnih krajev v šolo.

Že s to preosnovo, ki bi se lahko izvršila brez vseh stroškov, bi zavod veliko pridobil na svoji vrednosti in veljavi. Zato jo merodajnim krogom nujno priporočamo v blagohoten predarek! Izvestno bi se s tako preosnovo izdatno povzdignilo zanimanje za zavod, pa tudi frakvenca iz tistih naših krajev, ki se ne pečajo z vinarstvom.

Dve kroni.

Učiteljski konvikt je namenjen za vse učiteljske na Kranjskem, Spodnjem Štajerskem in Primorskem.

Odbor. Odbor »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani« razpošilja pod gorenjim naslovom to-le vabilo:

»Pomagajmo si sami in pomagaj nam bo Bog!« Na to geslo se je odbor »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta« vedno opiral, in ne brez uspeha. V desetletnem društvenem obstanku je zložilo ljudsko učiteljsko iz svojih krvavih prihrankov in s podporo svojih prijateljev nad 20.000 K zgradbenega kapitala. Vsa čast zavednemu učiteljsstvu, posebna čast pa še našim vrlim koleginjam, ki hodijo pri tem humanitarnem podjetju z učitelji z roko v roki ter imajo za »Učiteljski konvikt« še posebnih zaslug. Vsako leto so pa prispevali svoj dar na žrtvenik učiteljskega konvikta skoraj vedno isti učitelji in iste učiteljice, dočim jih je mnogo izmed nas brezbržno gledalo, kako se njih tovariši in tovarišice pehajo in trudijo za boljšo bodočnost učiteljskih sirot in otrok. Vendar krivice ne smemo nikomur delati, zakaj marsikdo izmed našega stanu se je že večkrat izrazil, da bi prav rad daroval za učiteljski konvikt vsaj dve kroni na leto ter postal član »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta«, če bi prišel kdo k njemu po ti dve kroni.

Da ustreže podpisani odbor tej želji, zato je uvedel v ta namen če. kovni promet učiteljskega konvikta, št. 865.506, da tem potem pobere od vsakega učitelja in vsake učiteljice na Kranjskem, Spodnjem Štajerskem in Primorskem 2 K vsako leto.

Zato se obrača podpisani odbor do p. n. učiteljskega sponzijskega odbora, da se posluži tega čekovnega prometa ter s pomočjo priložene poštne položnice vpošlje vsak učitelj in vsaka učiteljica »Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani« za tekoče leto 2 K letnine.

Da si pa prihrani odbor mnogo stroškov in dela, zato razpošilja na večrazredne šole po eno samo položnico, prosi pa hkrati tem potem p. n. gg. nadučitelje, da pobere pri svojem učiteljsstvu letnino 2 K ter po priloženi poštni položnici pošljejo ves nabrani denar odboru, ki bo vse zneske objavil v »Učiteljskem Tovarišču«. V ta namen je pa treba zapisati imena darovateljev oziroma članov na drugi strani položnice ter prilepiti v tem slučaju tudi znamko za 5 h.

Vsak učitelj in vsaka učiteljica, ki plača »Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta« na leto 2 kroni, postane v zmislu § 8 društvenih pravil pravi društvenik.

Pomagajmo si sami in pomagaj nam bo Bog! »Zrno do zrna ...«

Odbor nam javlja, da so prejela 1. tega meseca to vabilo vsa šolska vodstva na Kranjskem, dne 1. prihodnjega meseca ga prejme vsa šolska vodstva na Spodnjem Štajerskem in dne 1. decembra vsa šolska vodstva na Primorskem.

Vse učiteljske prosimo, da se brez izjeme odzove odborovemu vabilu, da tako s primeroma majhnimi posameznimi doneski skupno izdatno pomnoži gradbeni kapital. Na ta način nabere mo vsako leto lahko lepo vsoto in tako pridemo najhitreje do svojega doma, ki bo učiteljsstvu v čast in ponos, njega otrokom in sirotam pa v tolažilno in varno zavetje.

Važno nalogo imajo sedaj šolski voditelji, ki jim budi sveta dolžnost, da se čimprej in čim izdatneje odzovejo to objavljene vabilu.

»Učiteljski Tovariš.«

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. oktobra.

Deželni zbor kranjski.

Na dnevnem redu jutrišnje seje je utemeljevanje samostojnega predloga dr. Šusteršiča glede korespondenčnega urada, dopolnilna volitev v prizivno komisijo za osebno dohodnino in v pridobninsko deželno komisijo. Sicer je še 19 točk na dnevnem redu, ravno tiste točke kot v zadnji seji, katerih pa vsled klerikalne obstrukcije ni bilo mogoče rešiti. Nekatera teh točk so velevažne, tako poročila glede dovolitve višjih nego 20% priklad za cestne namene, glede razširjenja domobranske vojašnice v Ljubljani, glede raznih cest in vodovodov itd., ali kaj, ko bodo klerikalci rešitev teh zadev preprečili z obstrukcijo.

— Izza časov sprave. Pred leti, ko je klerikalcem enkrat posebno hudo tekla vodo v grlo, so poskusili, rešiti se iz svoje osamljenosti in ponudili so narodno-napredni stranki spravo. Mnenja so bila tedaj jako različna. Občni politični položaj je opravičeval tiste, ki so govorili za spravo, položaj v deželi in značaj klerikalne stranke je opravičeval tiste, ki so spravi ugovarjali. Med tistimi, ki so se takrat zavzemali za spravo, je bil tudi dr. Majaron. »Slovenec« je iztaknil neko pismo dr. Majarona izza tistega časa in je to pismo včeraj priobčil. Menda si domišlja, da je s tem pismom kdo ve kako zadel narodno-napredno stranko. Dr. Majaron zagovarja v dotičnem pismu potrebo zblizanja na narodno-političnem polju v svrhu, da se slovenska večina vsaj v vseh narodnih in političnih vprašanjih vedno tudi pokaže kot večina. To je stališče, katere mu nihče z naša strani ne ugovarja. Vzlic razporu so na pr. narodno-napredni poslanci v deželnem zboru pri vseh narodno-političnih vprašanjih vedno va-

Dalje v prilogi.

bili klerikalce nasodelovanje. Naj se le pogleda stenografične zapisnike od leta 1895. do — klerikalne obstrukcije; v vsakem zasedanju je dokazov za to, da je narodno-napredna stranka tako postopala, vzlic »zvezic« z Nemci, kakor je pisal dr. Majaron. Tisti nazor, ki ga je preciziral dr. Majaron, je tudi zmagal pri takratnih pravnih pogajanjih. Narodno-napredna stranka se je vdala, prišlo je do sprave, klerikalci pa so narodno-napredno stranko ogo-ljufali in ociganili. Takrat se je pokazalo, da klerikalcem ni bilo ne za narodnost, ne za slovenstvo, ne za korist dežele, nego zgolj za njih strankarsko korist. Potem sprave so se hoteli utihotapiti na ladjo narodno-napredne stranke z namenom, da to stranko zadavijo, a čim so videli, da to ne gre, so sledili svojo moško besedo, pljunili na svojo častno zavezo in naredili spravi konec. Zdaj javkajo o skupnem postopanju, zopet iz istega sebičnega razloga, kakor so svoj čas zdihovali po spravi, a nabrušen je nož, s katerim bi zavratno zaklali narodno-napredno stranko, če bi se ta dala zvabiti v klerikalni brlog. Kje je laglje doseči sporazumljenje med strankama vsaj v narodno-političnih vprašanjih kakor v državnem zboru? Če se tam položi temelj, bi se tudi nasprotja v deželi sčasoma ublažila in bi se dobil nekaj modus vivendi. A kdo tega neče? Klerikalci! Narodno-napredna stranka je bila vzlic silnim bojem leta 1901. pripravljena pozabiti vse in omogočiti zblizanje obeh slovenskih strank. Tam naj bi se to začelo, kjer se da to najlaglje doseči, kjer je najmanj nasprotja, v državnem zboru. A kaj so klerikalci rekli? Ta sodrga, ki bi se morala čutiti počašeno, če hočejo narodno napredni poslanci z njo obče-vati, je izjavila, da odklanja vsako sodelovanje z narodno-napredno stranko in da z narodno-naprednimi poslanci niti k eni mizi ne sede. In še pred nekaj meseci, ko smo mi pisali za skupno postopanje v narodno-političnih vprašanjih, je farška stranka to z zaničevanjem odklonila in je v »Slovencu« izjavila, da je vsaka skupnost izključena, dokler se narodno-napredna stranka ne podvrže klerikalizmu. Zdaj svede, ko bi klerikalci radi napeljali vodo na svoj mlin, zdaj govore o skupnem postopanju, dejanja njihova pa kažejo, da jim ni za skupno delo, nego le za to, da bi mogli narodno-napredno stranko grditi in sramotiti. Najsijajnejši dokaz, da je vse, kar počenjajo klerikalci sedaj, samo sleparstvo, je način njih postopanja. Čim se je po zadnjih volitvah sešel deželni zbor, so klerikalci takoj začeli z obstrukcijo, ali vzlic tej obstrukciji so v eni zadevi iskali zveze z našo stranko. Šlo se je takrat za ravnopravnost pri koroških sodiščih. Tedaj je bilo klerikalcem na tem, da se doseže stvaren in resničen uspeh, bilo jim je na tem že zaradi dr. Brejca. In kaj so takrat storili? Povabili so narodno-napredno stranko na skupno delo v tej narodno-politični zadevi, in ob sebi se razume, da se je narodno-napredna stranka rada odzvala. Zakaj pa sedaj niso klerikalci tako postopali kakor tedaj, ko je šlo za ravnopravnost na Koroškem? Kakor je bilo v tem slučaju možno le a skupno akcijo kaj doseči, tako je tudi sedaj. Toda zdaj klerikalci niti koraka niso storili v ta namen, sedaj niso hoteli skupne akcije, da si vedo, da le skupna akcija zagotavlja uspeh. In mi se temu postopanju nič ne čudimo. Klerikalcem ni bilo sedaj za stvar, nego bilo jim je na tem, da si skujejo agitacijsko orodje. Svojim strankarskim koristim so žrtvovali narodno korist, samo da bi mogli narodno-napredno stranko grditi in zasramovati. V taisti agitacijski namen igrajo zdaj tudi komedijo in se delajo, kot bi se strinjali z nazori, ki jih je pred leti izrazil dr. Majaron v zasebnem pismu, a to je le grdo hinavstvo, ki zopet nima drugega

namena, kakor varati javno mnenje. So pač sleparji po poklicu, ti žegnani črauhi in njihovi dninarji.

— **Nemci napadajo na Jesenice** sredi ceste mirno idóče ljudi. Napaden je bil visokošolec Janko Pretnar, ki je k sreči dobil le lahko telesno poškodbo. Slučaj nam kaže, v kakih razmerah živimo pri nas, in je dovolj jasen dokaz, da je zadnji čas, da se prične z združenimi močmi proti nemštvu boj na vsej črti. Razmere so postale pri nas tako napete, kakor niso morda nikjer na Kranjskem. Napadalec ing. Enderes je rodom Prus — torej gotovo zastopnik najradikalnejše vsenemške politike. Ali je storil ta napad iz lastnega nagiba? Gotovo ne. Jasno je, da se ga je naščuvalo proti Pretnarju radi tega, ker organizira ljudstvo v radikalno-narodnem duhu. In kdo mu more to braniti, kdo ne bo pritrdil, da je to edino pravilna taktika za kraj kjer je narodnost takorekoč v agoniji. Ker so našli ti nemški hujšaki odpor — našli so orožje, potem katerega so spustili na g. Pretnarja svoje sovraštvo. Nečuvno je, da stoji večina teh hujšakov v c. kr. službah, kakor n. pr. nadrevident Quereh, ing. Hitz itd. Napeti bo treba vse sile, da se iznebimo teh germanskih nasilincev. Napad na slovenskega akademika pomeni — začetek brezobirnega boja proti vsilja-jočemu se nemštvu.

— **Slovensko gledališče v Ljubljani.** Jutri v petek ponovi se prvič Meyerbeerova velika opera »Hugenoti«, ki je imela pri premieri v torek pred popolnoma razprodanim gledališčem tako sijajen uspeh. — V nedeljo, dne 9. t. m. ste dve predstavi in sicer se vprizori popoldne Morretova priljubljena narodna igra s petjem: »Revdšek Andrejček« z g. Verovškom v naslovni vlogi, zvečer se pa ponavlja vlezabavna burka iz vojaškega življenja: »Rezervistova svatba«, ki se za to predstavo na novo skrbno pripravi.

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** je imela svoja 153. vodstveno sejo dne 28. septembra 1904 v svojih prostorih v »Narodnem domu«. Pričetek je bil ob 3. uri popoldne. Navzoči so bili: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Dragotin vitez Bleiweis-Trsteniški, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina, dr. Fran Stor, Ivan Šubic in dr. Fran Tomišek (blagajnik). V smislu § 18. družbenih pravil je prvomestnik Tomo Zupan k seji pozval veletržca Ivana Jebračina in Josipa Perdana. Svojo odsotnost je opravičil ces. svetnik Ivan Murnik in tajnik Anton Žlogar. Prvomestnik otvarja ob 3. uri sejo ter pozdravlja navzoče, nakar poroča družbeni blagajnik, da je imel v času od 15. avgusta pa do 28. septembra dohodkov 7692 K 47 h in stroškov 7011 K 32 h; ostaja mu v blagajni le 681 K 15 h z današnjim dnem. Potem, ko so se rešila nekatera interna družbena vprašanja, ter se je družbeno vodstvo intenzivno ukvarjalo z zadevami o »družbenih vžigalicah« in »družbeni kavi«, zaključijo prvomestnik ob 6. uri sejo. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Cesarja Franca Jožefa I. mestna višja dekliška šola.** Na zavod se je vpisalo za tekoče leto 113 gojenk in sicer v I. letniku 50, v II. letniku 40, v III. letniku pa 23. Lani je bil za 8 gojenk manjši obisk. Tako narašča število učenk vsako leto. Poučujejo pa letos 4 stalni in 14 pomožnih učiteljev. — Trgovski tečaj poseđa 26 kandidatnin. Poučuje 1 stalni in 2 pomožna učitelja. — Pedagoški tečaj poseđa 14 kandidatnin. Uči 7 učiteljev. — Prosti predmeti so: telovadba, lepota, petje, stenografija in laščina. Fran-čoščina je obligaten predmet. Zakaj se ne uči noben večji slovenski jezik na tej mestni šoli, n. pr. ruščina ali češčina, pa nam ni razumljivo!

— **Z jugoslovanske umet-niške razstave v Belgradu.** Kralj Peter je že nakupil na razstavi za 30000 dinarjev umetniških del. Na slovenskem oddelku je kupil Gvidon Birolovo sliko »Čerkev na gorici«, Josip Ajlečev kip »Mladi Faun«, Mat. Jamovi sliko »Na Ameri-ki« in »Vaška hiša«, Rik. Jakopičovo sliko »Pod brezami«, Ferdo Veselovo sliko »Pravljice« in »Mapo« Zalko Novakove. Kralju so zlasti ugajale Avg. Bertoldove slike, katere bi tudi kupil, a niso na prodaj. Zatrjuje se, da kralj nakupi še več drugih del, ki se pa bodo šele kasneje določila.

— **Predsedstvo Sloven-skega trgovskega društva** »Merkur« naznanja svojim čla-

nom, da se dobivajo kuponi za gle-dališče od danes naprej v trgovini s papirjem gospoda Jerneja Ba-hovca.

— **Tamburaško društvo** »Sloga« v Dol. Logatcu priredi dne 9. oktobra t. l. v hotelu »Kra-mar« koncert, kateremu sledi ples. — **Umrl** je 5. t. m. v Hrešah nad St. Vidom g. Anton Dolenc, zasebnik, poprej veleposestnik, v 70 letu svoje dobe. Vedno zavzet narodnjak je bil ob svojem času tudi postavljen kandidatom v velikem posestvu. Nepozabljiv ostane vsem, ki so ga poznali; ni ga imel sovražnika. Njegov humor in njegova prijaznost sta ga vsakemu prikupili. Tudi lovski krogi ga bodo pogrešali.

— **Slovesno odkritje na-grobnega spomenika** umrlemu učitelju Leopoldu Potrebinu vršilo se bo dne 16. oktobra t. l. v Rade-žah pri Zidanem mostu. Nagrobni govor bo imel gospod nadučitelj Ivan Martinčič. Med govorom se odkrije spomenik.

— **Sadna razstava v Ra-dovljici.** Z ozirom na vesti, ki se širijo ponekod, češ, da bo razstava že v nedeljo zaključena, izjavlja osnovni odbor, da bo razstava trajala še do 17. t. m., kakor je bilo to že prvotno naznanjeno po lepkih in okrožnicah. V izvanrednem slučaju pa se razstava morda še podaljša za osem dni. Zanimanje za razstavo traja in to da od-boru opravičen povod, da razstave še ne zaključijo. Vsekakor pa naj slavno občinstvo pohiti v Radovljico, da si ogleda to razstavo.

— **»Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov s sedežem v Ce-lju«** bo imelo svoj redni občni zbor v nedeljo dne 6. listopada t. l. popoldne ob 1. uri v mali dvorani v Narodnem domu. Ako ob 1. uri zbor ne bo sklepčen, vrši se isti dve uri pozneje ob vsakem številu navzočih članov. — Ob 8. uri zvečer bo pridruštvo v veliki dvorani v »Narodnem domu« običajni koncert.

— **Shod hmeljarjev,** kateri naj bi se vršil dne 9. t. m. v Braslov-čah, se je preložil z istim dnevnim redom na nedeljo, dne 30. t. m.

— **Zaradi kadenja v po-stelji je ponesrečil** v Tolminu 30letni železniški delavec Anton Čer-nuta iz Boveca. Precej vinjen se je vlegel namreč zvečer v posteljo, si zažgal smodko in začel kaditi. Ne ve se kako se je vsled tega vnela odeja in začela na Črnuti goreti. Črntuta je bil na no-gah in prsih tako močno opečen, da so ga morali prepeljati v bolnišnico, kjer je umrl.

— **Ustanove za železni-čarje.** Kakor vsako leto, razdelili se bodo tudi letos dohodki spodaj imenovanih ustanov med bivše želez-niške uslužbence, oziroma njih vdove in sirote in sicer: iz železničarskega podpornega fonda; iz Matije vitez Schönererja ustanove; iz Morica ba-rona Königswarterja ustanove in iz ustanove za avstrijske železniške po-nesrečence. Nadaljna pojasnila se dobe pri postajenskih inženirjih žužne železnice, kjer naj se tudi prošnje v to svrhu oddajo do najkasneje 31. oktobra t. l.

— **Prememba posesti.** Ka-kor se nam poroča, kupil je hišo št. 8 v Františkanskih ulicah, kjer so bile nastanjene františkanske, tu kajšnji trgovci Julij Klein za 40.000 kron. Zeschkovo hišo v Šelenburgovih ulicah pa je kupila za 140.000 kron neka tržaška tvrdka, ki namerava tam ustanoviti tovarno za muzikalne instrumente.

— **V spanju.** Dne 14. avgusta t. l. je bil delavec Josip Ladiha za-spal v neki gostilni na Martinovi cesti. Ko se je bil prebudil, je opazil, da mu je zmanjkala iz žepa srebrna ura s srebrno verižico, na kateri je bil kot obesek star križavec, v skupni vrednosti 20 kron. V njegovi družbi sta bila takrat tudi delavca Matevž Gradišek in Jakob Juvan. Dne 2. t. m. je pa Ladiha opazil pri Gradišku svojo uro ter ga vprašal, kje da jo je dobil, nakar mu je ta rekel, da jo je kupil od Juvana za pet kron. Pri oblastu se je Juvan, ki je bil radi tatvine tudi že kaznovan, izgovarjal da je uro kupil od nekega neznanca, v neki go-stilni. Juvan se boče zagovarjal pri sodišču.

— **Ogenj.** V Mathianovi to-varni za meblje na Dunajski cesti se je iz neznanega vzroka vnela smola in se je ogenj že prijel poleg zloženih desk. Ker so pa ogenj takoj opazili, se jim je posrečilo, pogasiti ga, ne da bi bil povzročil kako škodo.

— **Nepreviden kolesar.** Včeraj popoldne je povozil neki ko-lesar na Marije Terezije cesti čletnega Josipa Vindelhoferja in ga na glavi in nogah lahko poškodoval.

— **Prisiljenec pobegnil.** Dne 4. t. m. okrog 6 ure zvečer je pobegnil od stavbe »Union« 28letni prisiljenec Gheriđ Just rodod iz tržaškega okraja.

— **Vlak je povezil** med Slov. Bistrico in Pragom posest-nika in čevljarja Karla Goltnerja, ki je šel ponoči pijan po progi domov.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo s južnega kolodvora 76 Kočvarjev na Dunaj kostanj peč. — 30 hrvaških delavcev je šlo v Škofjo Loko. — Iz Hrušice se je pri-peljalo 42 Hrvatov, izmed katerih jih je šlo 24 v Zagreb, 18 pa na Reko, 20 jih je prišlo iz Heba in so se od-peljali v Zagreb.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi danes, v četrtek, v prostorih »Pantigamek pivnice« na Turjaškem trgu društveni koncert za člane. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopni-na za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

* **Najnovejše novice.** — Pri dopolnilni volitvi za mo-ravski deželni zbor sta bila iz-voljena dr. poslanec Alfr. pl. Skene in dr. Huber.

— **Afera Koburg-Matašič.** Izmed 10 odličnih oseb, ki so podpi-sale v Budapešti vlogo na vrhovno po-veljstvo dež. brambe, naj se uvede proti princu Fil. Koburškemu častno-sodna preiskava, so trije že utajili, češ, da niso vedeli, kaj so podpisali.

— **Morilec ministra Pleveja** še vedno ni ničesar izpovedal. Dognalo pa se je, da je bil zaradi dijaških iz-gredov pred poldrugim letom izgnan v Sibirijo, odkoder pa je ušel ter pod-tujni imeni izkušal priti k železnici v službo, da bi lažje izvršil atentat.

— **Izseljevanje iz Ogrske.** V enem dnevu je prišlo na Reko 3000 oseb iz Ogrske, da se od tam prepe-ljejo v Ameriko.

— **Jenner — prijet?** Iz Ham-burga je došla vest, da sta dva moža spoznala defraudanta Jennerja, ga pri-jela ter zvezanega pripeljala na policijo. Potrjena pa ta vest še ni.

— **Kralj Petar in Obreno-viči.** V Vukovu, kamor je prispel kralj Petar na svojem potovanju k ma-ziljenju v Žižo, ga je pozdravil neki stari kmet ter v svojem nagovoru ps-val vse Obrenoviče. Kralj je govornika prekinil z besedami: »Obrenoviči so sovražniki moje hiše; to me pa ne za-držuje, da kot Srb priznam, da je ta rod veliko storil za Srbijo.« Kmetje so začeli klicati: »Ti si dober kralj! Boljšega nismo še imeli!«

— **Odkar ameriška vlada** daje penzije starim veteranom, je plačala že 3300 milijonov v to svrhu. Sedaj plačuje že od 140 do 150 mil. dol. na leto, kar se mora zdeti pre-več še tako šovinističnemu Ameri-čanu. Penzij se vesele najbolj mlade vdove umrlih veteranov.

— **Tudi v Ameriki letos** ni letina taka, kot bi morala biti. Govori-se že ponekod, da bo treba importi-rati žito za domače potrebe iz tujih dežel (pa od kje neki?) Žito zna po-skočiti mernik na 1.50 dol. ali še več med letom 1905. Drugi pridelki tudi niso nič kaj posebni, le krompirja bo dosti. Torej se delavcu zopet obeta draginja, na drugi strani pa bo bogatel tisti kmet, ki ima dosti žita.

— **Zvezna vlada misli** pre-povedati uvoz dobroznanih frankfur-tarskih klobas, ker je meso v teh klobasah prav pogosto pasje meso. Ameriške frankfurtarice pa čisto tudi nimajo nič posebno dobrega mesa v sebi.

— **Nekaj o bolniški hrani.** Znano je, da železode zaradi bolezni ali prenapetja uživanje mesa, juhe, kruha, kekse, sladkorja itd. ali po-polnoma ožreče ali pa prebavlja tako nezadostno, da je organizem v ne-varnosti za obstoj toliče in beljako-vine. Naravne posledice so škrofuloza, rachitis, slabokrvnost, slabost, ma-lodušnost, tifus itd. Močiam in živ-cem je treba privajati po najnovejših raziskavanjih posebno mnogo fosfo-rkalega apna, organizem pa mora pri-pomoči še z diastazo. Ta diastaza je poseljavni forment sladu, ki izpo-četka dovaja rastopljen škrob, ki se pozneje razdeli v sladkorne oblike. Po veliki vsebini beljakovine in fos-forokislega apna se taki hrani naj-bolj bliža znano Hoffovo živilo iz sladnega izvlečka, valed česar zasluži kot naravni, izredilne snovi žitnega zrna pridobljeni fosfat, prednost pred vsemi drugimi umet-nimi živili. Uspeh je že po kratki rabi pr eminenten.

— **Hčerke obglavile očeta.** V Rosebud, Falls county, pripetila se je krvava žalegrca. Dve, 15 ozi-roma 13 letni deklici sta svojega očeta obglavili, ker jima ni pustil poročiti se z onima mladeničema, katere sta lju-bili. Nesrečnega očeta sta napadli po-noči v spanju. Pokojnik je bil pre-možen farmer, imenom S. C. Stewart. Dva mladeniča v sosedstvi sta nje-govim hčerkam v novejšem času u-dvarjala in sta prišla šestokrat na far-mo. Končno je oče obiskovalcema pre-povedal hčerkam obiskovati. Vkljub temu so pa zaljubljenici potajno obdevali med seboj. Ko je oče o tem zvedel,

ju je zaprl v hišo in jima prepovedal ostaviti svoj dom. Obe so zaprli in priznavati svoje dejanje, ne da bi se kessali.

* **Nič več očal.** Angleški ča-sopisi poročajo o senzacijski iznajdbi zdravnika dr. Smitha v Londonu. Isti je namreč iznašel novo metodo, kako se ozdravijo kratkovidne in daleko-vide oči, da ni treba več nositi očal. Natančneje njegova iznajdba še ni znana, a v glavnem obstoji v masaži očesa. Dr. Smith je dosedaj ozdravil po novem načinu 30 oseb, a razen ene osebe so vse opustile očala ter vidijo na daleč in blizu popolnoma dobro. Zdravljenje se je izvršilo v zelo kratkem času ter ostane trajno.

* **Predzrni Japonci.** Obču-dovanja vredni so ti Japonci valed svoje predrznosti. Posebno veliko vedo o njih povedati čuvaji preko sibirske železnice. Japonski prostovoljci so že vse mogoče poskusili, da bi železnico na nekaterih krajih uničili in tako ustavili dovažanje ruskih vojakov, kar se jim pa do sedaj vsled posebne paznosti kozakov ni posrečilo. Neki angleški dopisnik pripoveduje zani-mivo zgodbo takega japonskega pro-stovoljca, ki je bil po besedah kosaškega častnika pravi vrag. O tem Ja-poncju je rekel isti častnik: »Poma-gali smo mu na oni svet, ali trebalo je posebne muke.« V enem tednu je skušal na treh raznih krajih pognati železnico v zrak. Vaselej je ušel. En-krat je potoval na praznem vlaku preoblečen kot burijatski delavec proti Bajkalskem jezeru. Ponoči se je lepo zmuznil iz vlaka in šel takoj na svoje delo. A predno je končal, ga prime patrolja, ki ga je verno opazovala. Toda ušel je v gozd. Moral je imeti pomagalec v gozdu, kajti čez nekaj dni pride zopet s karabinarjem in revolverjem. Ponovil je svoj poskus na ravno tistem mestu, na katerem je bil preje poskušal, misleč si pač, da ga tu ne bodo pričakovali. Toda kozak je bil prav uganil to pot zvi-žnega Azijata, zato ga je čakal skrit na ravno tistem mestu. Ko je ravno polagal dinamitno patrono na želez-nico, ga položil kozakov strel na tla. Bil je precej hudo ranjen, pa bi bil vendar lahko še utekel, če bi posku-sil. Namestu tega je začel hud boj z Rusom. Pa bil je premagan in ustreljen.

— **Hudič v tiskarskem stroju.** V Monakovem je kupilo katoliško tiskovno društvo tiskarno, iz katere se je preselili neki liberalni list v novo tiskarno. Pobožni možje pa niso prav zaupali staremu stroju, ki je tiskal do tedaj liberalni časnik. Preden so mu tedaj zaupali papir za svoje katoliško glasilo, kadili so stroj od vseh strani s cerkvenim ka-dilnikom, da je zbežal hudobni libe-ralni duh. In tako je postala mašina še na svoje stare dni pobožna ter liki sv. Magdalena gotovo trpko ob-žaluje svoje mladostne liberalne grehe.

— **Iz šolskih zvezčkov.** V neki šoli v Kolinu so dobili učenci nalogo popisati življenje v šoli. Neki učenec je svojo nalogo sledeče rešil: »Šolska soba obstoji iz table, sten, črtnikov, palice in učitelja. Skrajaj vse stvari v naši šoli so zelo stare, samo palica je nova. Kdor pride v šolo še po-zneje kakor učitelj, je največji lenuh ter ga ta kaznuje. Na zemljevidu so naslikane reke in mesta zato, da se jih moramo učiti na pamet. Učitelj je sunil s palico v Obljubljeno deželo ter napravil v njo luknjo. Z globu-som dela solnčni mrk. Pri petju nam tako dolgo udarja s palico takt, da gre vse gladko. Pojemo od e do h; nekateri znajo še višje; učitelj zna najnižje peti, toda navzgor ne pride. V šoli visi tudi toplomer; s tem se dela poleti vroče, dokler ni prosto. Učitelj gleda nanj tako dolgo, da dobi 20 stopinj. V prosti dežti ure jemo pol ure naš kruh. Šolski nad-zornik nas vedno hvali, toda učitelj je vendar vesel, kadar odide. Kdor krade jabolka, dobi eno gorko; kdor pa jih učitelju krade, dobi dve. Ka-dar učitelj orla, mu vlečemo me-hove ter pojemo zraven dvoglasno; ako se preveč pritiska, zavili. Sedaj je učitelj bolan in nima šole; ne vemo ali bo ozdravel, toda upamo najboljše.«

* **Končan je veliki obrežni zid** v mestu Galvestonu, ki ga je 8. septembra 1900 uničil strahovit morski vihar, valed katerega je tudi toliko tisočev ljudi izgubilo svoje življenje in vse svoje imetje. Ta novi obrambni zid je orjaško delo, več kot tri milje dolgo, 17 čevljev visoko, 16 široko v znožju, 5 na vrhu. Zidan je ta jez iz granita in cementa, temelj stoji na kolih, ki so 40 čevljev globoko v tla zasajeni. Zraven vsega tega so ob morskni strani pred zidom nasuli še 27 čevljev na široko samega granita. De-lalo se je to delo leto in polpeti mesec. Je pa tudi največje svoje vrste na celem svetu. Varuje imenitno južno loko mesta Galveston, ki je izhod trgovine države Texas.

Malo stanovanje

se odda s 1. novembrom.
Rimska cesta št. 13. part.

Več se izve istotam v prvem nadstropju.

2893-1

Gostilna

v Ribnici tik kolodvora se da takoj v najem. Več se se izve pri M. Schweiger, učiteljici v Dolenji vasi pri Ribnici.

2889-1

Priden deček

ki ima veselje do trgovine, se sprejme kot učenec pri **Vekoslavu Šesek**, trg. z manufakturnim in špecerijskim blagom v Sodražici.

2888-1

Potnik

vešč papirne stroke, se sprejme pod ugodnimi pogoji s stalno plačo.

Ponudbe na upravnishvo „Slov. Naroda“.

2871-2

Deklico

ki bi opravljala vsa domača dela, išče takoj nemška rodovina. — Plača izpočetka 20 kron.

Ponudbe na naslov Adolf Schwab, Trst Barkovlje, vila št. 346.

2887-1

Absolvirani učenci

obrtne šole

2894-1

z dobrimi spričevali se takoj sprejmejo

Spričevala in ponudbe pod naslovom: T. Z. Ljubljana, pošto ležeče.

Komanditna družba

2895

Dečman & Co. v Ljubljani

sprejme v svojo tiskarno

vajenca

s primerno šolsko naobrazbo.

Dvoje stanovanj

z dvema sobama in pritliklinami, v drugem, oziroma tretjem nadstropju v „Katoliškem domu“ na Turjaškem trgu se odda s 1. novembrom.

Poizve se v pisarni Filip Supančič, Rimska cesta št. 20.

2886-1

Večja trgovina z železnino sprejme pod jako ugodnimi pogoji

— spretnega —

sotrudnika.

Ponudbe pod „SPOSOBEN“ na upravnishvo „Slov. Naroda“.

2872-2

Izvanredno fino staro

slivovko

pristno marelično žganje

(Aprikosen-Destillat),

medicinalni konjak, jamaika rum itd. itd.

priporoča trgovina s špecerijo, delikatesami in vinarna

Franja Kham

Miklošičeva cesta. 2780-5

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem

„Pod novim orlom!“

(ponatis iz „Slov. Naroda“)

je izšla!

Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrecno zahtevo izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Iztis po K 1-60, po pošti K 1-80.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 29.217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78.324.623-17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko. narodno upravo.

3-115

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah števil. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in obnovo-koristne namene.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregene, Curih, Zeneva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonbi vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osonbi vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonbi vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregene, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohorja, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyca, Lince, Budejovice, Plzina, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osonbi vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Tovarna za kruh in pecivo

KANTZ v Ljubljani

priporoča

pravi rženi kruh, mešan in črn.

Sočnost in dobri okus pridobivata temu izdelku priznanje vsega občinstva. Na mednarodni razstavi za živila v Bordeauxu je dosegel z drugimi izdelki te tovarne najvišjo odliko (častni križ in zlato svetinjo z diplomom).

Prodaja se v hlebih in štrucih po 40 in 20 vin.

Naročila z dežele se najtočneje izvršujejo.

Velika zaloga najfinejšega nasladnega peciva, biškotov in suhorja.

163-75

Vsak dan poslednja sveža peka ob 1/2 6. zvečer.

Dvanajst podružnic in prodajalnic.

Higieniški transportni vozovi za kruh in pecivo.

Laki za kočije, najboljša znamka sveta!

Zastopstvo in zaloga za Kranjsko prve ameriške tovarne za lake

Standart Varnisch Works New-York

pri **BRATIH EBERL** Ljubljana, Miklošičeva cesta 6

— tovarna za oljate barve, lake in firneže. —

Senzacionalni uspehi!

Patent HATSCHKEK

2252-9

Škrilj-Eternit

(zakonito) zajamčeno oznamenilo za ASBESTNI CEMENTNI ŠKRILJ.)

Najboljša streha sedanosti.

Varna pred ognjem in viharji, klubi vsem vremenskim vplivom, ne potrebuje poprav, je lahka, lična in cena.

Eternit tovarne **LUDWIG HATSCHKEK**

Najdalekosežneje porošstvo.

Spričevala prve vrste.

Vöcklabruck Dunaj Budimpešta Nyergas-Uyfalu
Gor. Avstrijsko. IX./I., Berggasse II. Andrássystr. 33. Ogrsko

— Zahtevajte vzorce in prospekte. —

Glavno zastopstvo za južne pokrajine: **Delniška družba portlant cementa Dovje**, v Trstu, via Geppa 2.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.